

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

1/2009

Pamätná tabuľa na "BLATINE"

V tomto roku sme sa rozlúčili s kamarátmi.

Peter „Ščipak“ Stríž

Lúčim sa s Vami kamaráti moji , osada moja,
palec s Vami som nestihol zalomiť,
odišiel som tíško ako keď pieseň doznela,
lúčim sa s každým kto ma poznal a kto ma mal rád .

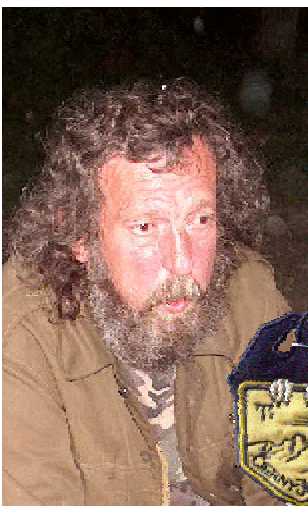
13. Januára 2009 navždy odišiel náš kamarát, osadník trampskej osady Mexico- Pezinok. Bol jedným so zakladateľov tejto osady mnohý ho poznali pod prezývkou „Slížik alebo neskôr Šachor“ Jeho poslednú prezývku Ščipak si vyslúžil v období 70. tých rokov a to z dôvodu, že rád štiepal drevo na zakurovanie, ktoré bolo na fleku vždy pripravené. Na tramp začal chodiť v detstve. Miloval krásne zakutia prírody Malých Karpát. Domovinou mu bola oblasť Pezinka. Ako vodič trávil veľa času za volantom. Prebrázdil mnoho kilometrov po cestách nielen doma ale i v zahraničí. Vždy vravel zlaté naše

Karpaty sú tie najkrajšie.

Pripomeňme si ho fotkou z 18. Augusta 1972 so začiatku príprav na potlach T.O. MEXICO. V posledných rokoch sa trampovaniu nevenoval bol účastný len niekoľkých osadných stretnutí ťažká choroba ukončila jeho životný vander. Rozlúčka so Ščipakom bola 19.1.2009 o 14,30 v cintoríne v Pezinku, zľava: Lewis, Člupko, Saky, Ščipak.

Spomína osada!

27. februára 2009 vo veku 56 rokov odišiel na veľký vander

Kamil "Foro" Horváth

z T.O. Čierny Jstrab

Češť jeho pamiatke Posledná rozlúčka bola s kamarátom Forom v stredu 4.marca 2009 o 14.30 v Bratislavskom krematóriu sa s ním rozlúčili kamaráti z Pezinka

Ahoj Gula!

V rovnaký deň 27. februára 2009 vo veku 79 rokov nás opustil kamarát Džim z Waldenu. Bol nielen milovníkom prírody, ale to čo miloval bolo i jeho povolanie.

Jarolím "Džim" Machala

z Waldenu - T.O. Shangri-la

Rozlúčili sme sa s kamarátom Džimom na miestnom cintoríne vo Valašských Klobúkoch , dňa 6.marca 2009 o 14.30 hod.

Spomíname!

Na Waldene ho navštevovali kamaráti trampí z celej Československej republiky. Na Valašku pod Královcom neboli a ani nie sú hranice navštevovali ho i trampí z Pezinka, Trnavy, Trenčína, Trenčianskych Teplíc, Prievidze. Spomeniem

len zopár z jeho rozsiahlej kroniky (Pardáli, Štvanci , Oranžový Expres, Túlaví Vlci , Orol, Malí Bobri, Rogers, Mexico, Lišiak) a veľa ďalších . Šiesteho júna sme sa zúčastnili spomienky na Džima

pri príležitosti výročia T.O. Shangri-la a výročného ohňa valaškoklobouckých osád.

V októbri sme sa rozlúčili:

2.10.2009 s kamarátom **Pavelom Šroderom**.

4.10.2009 s kamarátom **Svät'om Kučerom z T.O. Tornádo z Brna**. Často sme ho stretávali na potlachoch v Malých Karpátoch, v Ivanke, Trnave, Pezinku.

21.10.2009 sme sa v bratislavskom krematóriu s kamarátom trampom a vodákam **Klementom „Klémom“ Martinčekom**. z T.O. Joker.

Česť ich pamiatke!

Regionálne trampské združenie Pezinok a Trampské združenie Ba - Za

---

Ahoj Kamarát a Kamarátka , osada

Pozývame Ťa na **Fašiangový Trampský futbalový turnaj** , ktorý sa bude konať **6.- 8.2.2009.** - takto znela pozvánka!

Ako vznikol názov TraFaFuTu nato sa treba opýtať Gulu z Pezinského združenia. Keď vznikol nápad u Frenkyho TZ BaZa/T.O. Yukon/, že by sa niečo mohlo vo februári uskutočniť, tak to vyzeralo len na takú malú jednodňovú záležitosť. Ale osud to mienil jednoznačne inakšie zariadiť, a tak po dohovore s viacerými kamarátmi vznikol Trampský fašiangový futbalový turnaj . Keď sa priblížil dátum 6.2.2009, na Zochovej chate začínalo byť nielen zima, ale aj horúco. Už v priebehu piatkového večera sa začali schádzať futbalové mužstvá a kamaráti zo všetkých končín a ubytovali sa v Juvente. V spoločenskej sále sa rozprúdila zábava a vyhrávala muzička, na ktorú sme všetci zvyknutí - kamaráti od Matušákov a Medved'ov, Cipo a iní sa chopili svojich nástrojov a do piatej rána vyhrávali.

V sobotu o deviatej hodine Frenky začal z prezentáciou mužstiev a o 10 hodine sa na ihrisku Juventy vyžrebovali zápasy prvého kola. Otváracím zápasom bolo stretnutie Rýchlej smrti vedenej Panchom a Túlavého Blesku vedeného baletkou Karfom. Čestný, úvodný výkop turnaja mal starosta mesta Modra a po ňom začal boj o každú loptu. Ako druhí boli nasadení: Spermie z NASA proti T.O. Dolina, tretí zápas si vyžrebovali Malacky proti Čiernemu panterovi, Čierny Medveď proti Sirénom, Severný Yukon proti Matušákom, Prievidza proti Michigenu a Pezinok postúpil KO proti Alaske. Po troch hodinách urputných bojov a aj skvelých baletných kreácií (neprajníci tento turnaj nazvali aj "vodné pólo"), nastalo finále celého turnaja. Prebojovali sa do neho mužstvá , ktoré na vynikajúcom teréne na krasokorčuľovanie zvládli techniku futbalu, menovite mužstvá Spermii z NASA a T.O.Severný Yukon z Perneka. Po dvadsiatich minútach sa z prvého miesta tešili Pernečania, ktorí sa stali víťazmi turnaja. Bolo by hriechom nespomenúť 200% výkon rozhodcu Gulu, ktorý bol hlavne nepodplatiteľný a neoblomný vo svojich výrokoch a tiež vtipných športových moderátorov – Žĺtka, Erika a Maťa. Po obede okolo 15.30 hod sa na chate uskutočnilo vyhodnotenie všetkých súťaží a slávnostné vyhlásenie výsledkov a odovzdávanie cien pre víťazov TraFaFuTu 2009. Boli ocenení hlavne tí, ktorí sa najviac postarali o zábavu. Ceny odovzdávali za RZT Pezinok kamarát Gula a za T.Z. - BaZa kamarát Frenky. Celkovo bolo hodnotených až sedem kategórii a potom bolo vyhlásené poradie a celkový víťaz turnaja. V kategórii "Naj Roztlieskavačka" kamarátka Daja ,"Naj Hráč" bol vyhlásený kamarát Karfo STO Túlavý Blesk , "Naj Brankár" Maťa z T.O. Čierny

Medveď , "Umelecký dojem mužstva" T.S. Sirény , za "Naj Masku" bolo vyhlásené cele mužstvo T.O. Dolina, ako Miss TraFaFuTu 2009 bola vyhlásená kamarátka Gabika z T.O. Arkádia a Mister TraFaFuTu 2009 bol vyhlásený kamarát Žltko TO. Čierny Medveď.

1.miesto a celkový víťaz T.O.Severný Yukon z Pernek

2.miesto Spermie z NaSa od Bratislavy

3.miesto RTZ Peinok

Potom už pokračovala voľná zábava do skorých ranných hodín. V nedeľu sa všetci a všetko dalo do poriadku a pobrali sme sa domov. Chcel by som aspoň touto cestou poďakovať Vám všetkým, ktorí ste nám pomáhali a starali sa o priebeh celého turnaja. Hlavne kamarátovi **Gulovi** ako organizátorovi .Ďalej poďakovanie patrí kamarátom od Žltého domu **Bod'ovi a Cigánovi** za areál, kde sa konal turnaj, **Panchovi** za trojmesačnú pomoc, za hudobnú produkciu a za všetko čo pre turnaj spravil, jeho bratovi **Pet'ovi** , firme **PROFORM** za výrobu reklamného pútača, **Lewisovi/T.O.Mexiko/**, ktorý sa staral o kuchyňu počas turnaja **Lofajovi a Machovi/T.Z. BaZa/** čo nám varili, ale aj **Igorovi Mesíkovi** keramikovi z Modry, ktorý namaľoval putovný tanier, **Karfovi/STO/**, celému **RTZ Pezinok** a **TZ Ba-Za** ..... a mnohým ďalším, ktorí priložili ruku k dielu

ĎAKUJEM

Frenky T.Z. Ba-Za

Čistenie Kučišdorfskej doliny.

Oznam !!!

Kamaráti, kamarátky.

Primátor mesta a pracovníci mestského úradu Pezinok oslovili RTZ- Pezinok, vo veci čistenia **Kučišdorfskej doliny**. Ak nemáte na **18. apríla** nič, Tak neseďte doma a poďte spolu s nami urobiť niečo správne. Do piatku **3. apríla** sa mi prosím prihláste na t.č.: **0903/319 289**. Aby som mohol nahlásiť počet dobrovoľníkov a samozrejme aj nejaké info navyše o akcii. Oznam neplatí pre tých, ktorým je životné prostredie ľahostajné! Vopred ďakujem za Vašu účasť.

Gula, RTZ Pezinok

Pri príležitosti Dňa Zeme, ktorý si pripomenieme 22. apríla, organizuje Mesto Pezinok v sobotu 18. apríla za pomoci dobrovoľníkov a pracovníkov MsÚ na čele s primátorom čistenie Kučišdorfskej doliny. Budeme radi, ak sa k nám pridajú ďalší dobrovoľníci, a preto touto cestou vyzývame rôzne organizácie a inštitúcie,

ako aj športové kluby a školskú mládež, aby sa prihlásili na sekretariáte primátora č. t. 6 901 101. Pracovné pomôcky, odvoz odpadu i občerstvenie zabezpečí Mestský úrad. Zraz účastníkov bude o 9. hodine pri prvom kontajnerovom stanovišti prvá odbočka z hlavnej cesty k chatám. Poďme spolu urobiť niečo konkrétne pre životné prostredie i pre nás všetkých.

Nazbierali päť kontajnerov odpadu

Na výzvu primátora mesta Olivera Solgu, aby sa občania 18. apríla zapojili do jarného upratovania v Kučišdorfskej doline, sa prihlásilo sto ľudí. Boli medzi nimi skauti, trampí, chatári, pracovníci MsÚ a MPS, ale aj celé rodiny s deťmi. Vyzbieralo sa neuveriteľných päť vrchovato naložených veľkokapacitných kontajnerov. Účastníci akcie neveriaco krútili hlavami nad tým, čo ľudia dokážu doviesť do hôr a ešte k tomu v

rekreačnej oblasti. Našlo sa tu ozaj všetko od oblečenia, nábytku, pneumatík, fliaš až po porcelánový riad a staré knihy. Čo je však podľa primátora, ktorý sa osobne akcie zúčastnil, najdôležitejšie, že väčšina z nás sa správa k prírode pozitívne a mnohí sú dokonca ochotní obetovať svoj voľný čas a prísť pomôcť. A to dokonca v takom množstve, ako tomu bolo na tejto brigáde. Prijemné bolo aj záverečné posedenie a malé občerstvenie na terase hotela Carmin, kde sa podával vynikajúci guláš, ktorý pripravili mestskí policajti. Na margo tohto podujatia možno vyčíslit hodnotu vykonanej práce sumou viac ako 1200 eur, ktoré by Mesto muselo zaplatiť za čistenie, ak by si na to objednalo súkromnú firmu. Podobné akcie prebiehali v tom čase aj rekreačnej oblasti Leitne a na sídlisku Sever. Z podnetu viacerých prítomných na brigáde v Kučišdorfskej doline sa dohodli na pokračovaní brigád, ktoré zbavia prírodu v okolí Pezinka odpadu a špiny. Najbližšie by mala prísť na rad čierna skládka no Dubovom vršku.

Studničky 2009

Niekedy minulý rok prišiel kamarát Karfo za mnou a opýtal sa ma, či by sa nejako nedala oživiť tradícia čistenia studničiek zo sedemdesiatich rokov. V tej dobe, trampí chodievali na prvého mája do lesov čistiť studničky. Potom sa tieto

akcie nejako prestali konať, kto tak vie prečo?

Po slezine, ktorú sme zvolali za týmto účelom, sme sa dohodli, že pôjdeme do toho a oprášime prach desaťročí z tejto peknej myšlienky. Po mesiacoch plánovania a nejakých tých úvahách sme dospeli k záveru, že nie len čistiť studničky, ale aj vybudovať nejaké nové by sa zišlo. Samozrejme, že všetko stojí peniaze a naše združenie ich nemá až tak moc, rozhodli sme sa požiadať mesto Pezinok o finančnú podporu. Vypracovali sme projekt, podali ho a čakali sme na odpoveď. Čakali sme, že pred prvým májom by mohli byť peniaze k dispozícii, ale nestalo sa tak. Preto sme pristúpili na plán „B“. V tomto pláne išlo o to, že urobíme aj bez podpory mesta jednu studničku a lávku na Pezinskej kalvárii. Teraz sa veci majú úplne inak. Mesto nám odsúhlasilo grant vo výške 497,90€ My sa budeme podieľať sumou 166€ V pláne máme vybudovať cca šesť nových a opraviť asi päť, už existujúcich studničiek. Všetky by mali byť v blízkosti turistických značiek, cyklistických trás a niektoré sú v chatových oblastiach.

Okamžite ako doriešime všetky záležitosti s grantom by sme chceli začať s prácami. Dúfame, že sa nám to podarí do konca mája. Sledujte web stránky RTZ-Pezinok a ahojahoj a dozviete sa kedy sa ide na to.

Ahoj na studničkách.

Gula a Rendy – RTZ-Pezinok

Treba však spomenúť, že sme sa už v roku 2005 pokúsili o obnovenie tejto činnosti ale pre materiálovú a finančnú náročnosť sme však v činnosti studničky nepokračovali. Ako sa hovorí že sa blýska na lepšie časy, oslovili sme Fy: Drekobetas, ktorá nám prisľúbila materiálnu podporu na činnosť.

Lewis.

A prvá je už za nami.

ČISTENIE 1. STUDNIČKY na KALVÁRII 30.4.-2.5.2009.

V dňoch 30.4. – 2.5.2009 organizovalo regionálne tramské združenie Pezinok akciu pod názvom „čistenie a upratovanie studničky“ na Kalvárii. Už od štvrtka sa stanovalo na Blatine a pripravovalo všetko na piatok 1.5.2009, kedy bol deň „D“ – čistenie studničky. V piatok ráno sme sa všetci stretli pred chajdou, ktorá slúžila ako tribúna a Guľa, hlavný vedúci tejto akcie nás oboznámil s našou celodennou náplňou práce. Direktor Karfo mu pri tejto príležitosti zohnal aj mikrofón – sekeru, aby sme ho dobre počuli. Potom sme sa všetci (pracujúci) naložili do Panchovej dodávky, lebo ako inak osláviť 1.máj, ak nie prácou. Dvaja vpredu a do korby ostatní – bolo nás jedenásť. Za veľkej vravy a smiechu sme sa dovezli k lesu a odtiaľ sme prešliapali na Kalváriu. Organizátori (predvoj) nezabudli na nič, prichystali nám aj značenie cesty šípkami z haluz a kameňov. Všetci sme to ocenili, milo nás to prekvapilo. Na Kalvárii nás už čakal Guľa

a Cvrko, ktorý išli ako predvoj v Guľovej škodovečke, v ktorej dopravili na miesto určenia všetko potrebné náradie, drevo a pitie. Po príchode na Kalváriu sme sa rozdelili do troch pracovných skupín. Jedna skupina začala stavať most, druhá studničku a tretia, najkrajšia skupina zložená zo samých krásnych dievčat. čistila potok a okolie studničky. Práca išla od ruky. Ako inak! Chlapci silní a zruční, za pomoci Míny, ktorá bola vždy tam, kde ju bolo treba postavili nádherný a účelový mostík. Dievčatá z druhej skupiny úspešne vyčistili potok. Chlapci vyčistili a vybetónovali studničku. V ten deň sa práca darila a slniečko svietilo spravili aj základ na schody ku studničke, ale nakoľko už pokročila doba a betón mal vytvrdnúť, pobalili sme a šli na Blatinu. Tam nás čakali ostatní kamaráti a Lewisova vynikajúca fazuľovica. Kvetko nám pripravil vynikajúce kura, za ktorým sa len tak zaprášilo. S plnými bruchami a pocitom dobre vykonanej práce sme prežili krásny večer s pesničkou pri ohni. Chlapci nás nezabudli pobožkať pod rozkvitnutou čerešňou (mali sme len jabloň) ale aj tak to bolo superské !!! Teraz budeme po celý rok krásne a zaľúbené a oni tiež . Nad ránom sa šlo do hajan, aby sme mali dostatok síl na sobotu. V sobotu ráno sme sa zobudili do voňavých raňajok. Guľa nám pripravil vynikajúcu zabíjačkou kašu od Cvrka a opečenú cibuľku. Nevedeli sme sa dojest', všetci sme mali gule za ušami, tak nám to chutilo !! Po raňajkách sme opäť vyrazili ku studničke. V to ráno, už mali ísť len piati chlapci, vraj to idú dokončiť. Ja a Lackie sme si to nechceli nechať ujsť, tak sme sa pridali. Dobre sme spravili, že sme šli. Toľko sme sa tam obe nachechtali, že nás až bruchá boleli, ale chlapci to mali s nami ťažké. Stále sme im dávali dobré rady, ktoré boli už vopred zamietnuté, nakoľko sa chlapcom nezdali až také dobré. Lackie všetkých presviedčala že schody treba zaguľatiť a vyšmirgľovať, aby si tam „tetky“ čo pôjdu ku studničke neurobili očko na silonkách . No čo by nespravili naši zlatí kamaráti, zaguľatili schody a spravili aj zábradlie. Sú úžasní! Keď boli schody hotové, vyložili a obložili studničku kameňmi a dielo bolo dokončené. Nezabudli ani na šáločku pre pocestného, keď sa bude chcieť napiť. Je to tam prekrásne, určite sa tam vyberte a obzrite si to všetci, nezabudnite sa poprechádzať po mostíku, ktorý vedie na Kalváriu. Keď sme ukončili prácu, vrátili sme sa na Blatinu a čo iné by sme robili, ak nie hneď do hrncov. Už nás čakal dobručký gulášik z diviny, ktorý pripravil Lewis so Soničkou. Po jedle sme sedeli, zažívali, rozprávali no proste pohodička až do neskorých poobedných hodín. Potom začalo balenie stanov, upratovanie a spratávanie. Keď bolo všetko nachystané na odchod, rozlúčili sme sa, zalomili palec, povedali AHOJ !!! Gula nám všetkým poďakoval za účasť a pomoc a my jemu za krásne strávené dni. Už teraz sa všetci tešíme, keď sa bude robiť studnička číslo dva. A ako viete studničiek je viac.

Ahoj pri čistení studničky číslo dva.

Jarka

Ahoj Kamaráti!

Regionálne tramské združenie - Pezinok organizuje akciu "STUDNIČKY 2009"

na 05.09.2009 o 8.30 hod. stretneme sa v Slniečnom údolí pri priehrade!

Ako sme už uviedli v predchádzajúcom článku začali sme upravovať ďalšie studničky v lokalite Slniečné údolie v chatovej oblasti pod otočom povedľa cesty studničku č. 2. akcie sa zúčastnili členovia RTZ-Pezinok, kamaráti STO – Túlavý Blesk v počte 8. duší.

Vybudovaním základu a dosky pre studničku sme po doplnení zásob (kalórií), ktoré pripravil kamarát Lewis, pokračovali úpravou a čistením studničky č. 3 v tzv. Jatelinovom jarku známou aj pod názvom Juniperus vykosením, vyčistením okolia rozobratím rozpadnutého prístrešku prameňa, jeho vyčistením a vyrobením nového prístrešku s osadením sme akciu vo večerných hodinách ukončili s tým, že pokračovať sa bude o týždeň v nedeľu 13.9.2009. Stretli sme sa aj o týždeň 13.09.2009V nedeľu o 8.30 hod. sa stretáme v Slniečnom údolí pri priehrade.!

Pokračovali sme výrobou búdky na prameň pod otočom studničky č.2, osadením a úpravou okolitého terénu sa skončilo s prácami na studničke č.2. Na studničke „Juniperus“ sme pokračovali vo vyhotovení schodov a úpravou prístupu ku studničke. Tentoraz sa nás na akcie zúčastnilo dvanásť a dobrým slovom a poďakovaním prišli aj dvaja chatári. Po práci a po dobrej Gulovej kapustnici sme posedeli a pripravili sme plán na ďalšiu zo studničiek pod Grajdom bola štvrtou poradí a to už 26.9.2009.

Druhá i tretia je tiež už za nami!

Na internete pozvánka:

Regionálne tramské združenie - Pezinok pokračuje v akcii "STUDNIČKY 2009" v sobotu 26.09.2009 o 8.30 hod. stretneme sa v Slniečnom údolí pri priehrade!

V sobotu 26.09.2009 o 8.30 hod. sme sa stretli v Slniečnom údolí pri priehrade! pokračovali sme úpravou terénu na ďalšej zo studničiek pod Grajdom v Limbašskej doline vedľa cesty. Tentoraz sme vynaložili veľa síl a zdá sa, že zhotovenie zaberie i viac času, ako sme predpokladali. Terén bol kamenistý náročný na kopanie. V nedeľu 11.10.2009 sme venovali čas zhotoveniu základu pre uloženie prístrešku na studničku. Nedeľnej akcie sa zúčastnili kamaráti Karfo, Cicáň, Pancho, Lewis a Gula. plánované dokončenie studničky je v sklze napadol už aj prvý sneh, dúfame, že do Blatošlapu bude dokončená. Gula cez týždeň vyrába doma prístrešok. Do Blatošlapu chýbajú už len dva dni. Búdka je už hotová Gula s Cvrkom ju vo štvrtok osádzajú. Podarilo sa dokončiť aj štvrtú!

Gula – RTZ Pezinok

Splav Klátovského ramena

Klátovské rameno alebo aj Klátovský potok, maďarsky Tőkésiág, nemecky aj Elizabeth Fluss je vzácnou časťou zachovanej ojedinelej prírody v strede poľnohospodárstvom zaťaženej oblasti južného Slovenska - Podunajskej nížiny.

Národnou prírodou rezerváciou bola vyhlásená v roku 1993. Na ploche 306,4 ha ochraňuje biotopy lužných vrbovo-topoľových a jelšových lesov, prirodzených eutrofných a mezotrofných stojatých vôd s vegetáciou plávajúcich a ponorených cievnatých rastlín typu *Magnopotamion* alebo *Hydrocharition*, nížinné a podhorské kosné lúky, lužné dubovo-brestovo-jaseňové lesy a karpatské a panónske dubovo-hrabové lesy. Celková dĺžka je asi 25 km.

Klátovské rameno je približne osemnásť kilometrov dlhý vodný tok, nemá prameň ani sa neodčleňuje od iného toku - je napájaný podzemnou vodou z výverov na dne, vďaka čomu sa vyznačuje vysokým stupňom čistoty. Šírka spolu s brehovými porastami je 25 – 70 m a hĺbka od niekoľkých centimetrov až do 5 metrov. Vyviera za obcou Orechová Potôň – Lúky. Tok prechádza katastrálnym územím obcí Dolná Potôň, Dunajský Klátov, Horné Mýto, Malé Blahovo, Ohrady, Trhová Hradská, Vydrany, Veľké Blahovo a Dolné a Horné Topoľníky, kde sa vlieva do Malého Dunaja (pravostranný prítok). Na hornom úseku nemá Klátovské rameno súvislú vodnú hladinu, je tvorené len jazierkami s bohatým brehovým porastom. Svoju charakteristickú podobu získava až pri osade Csótfa.

Flóra

Hlavnými drevinami rastúcimi v okolí ramena sú topoľ čierny (*Populus nigra*), topoľ biely (*Populus alba*), vrba krehká (*Salix fragilis*), vrba biela (*Salix alba*), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*) a jelša lepkavá (*Alnus glutinosa*). Bohato zastúpené sú tiež kroviny, hlavne hlohy (*Crataegus sp.*), plamienok plotný (*Clematis vitalba*), svíb krvavý (*Swida sanguinea*), bršlen európsky (*Euonymus europaeus*) a brečtan popínavý (*Hedera helix*).

Z vodného rastlinstva treba spomenúť predovšetkým tieto: truskavec obyčajný (*Hippuris vulgaris*), lekno biele (*Nymphaea alba*), leknica žltá (*Nuphar lutea*), vodomor kanadský (*Elodea canadensis*) a stolístok praslenatý (*Myriophyllum verticillatum*), pálka širokolistá (*Typha latifolia*).

Svetoznáma výskumná skupina kapitána Jacquesa Cousteaua tu počas svojich výskumov objavila ojedinelý druh sladkovodnej hubky.

Fauna

V Klátovskom ramene a jeho okolí žijú viaceré vzácne a chránené živo-číšne druhy. Spomenúť treba napríklad tieto: kunka červenobruchá (*Bombina bombina*), vydra riečna (*Lutra lutra*), volavka popolavá (*Ardea cinerea*), lyska čierna (*Fulica atra*), bocian biely (*Ciconia ciconia*), bučiačik močiarny (*Ixobrychus minutus*), včelár lesný (*Pernis apivorus*), labuť veľká (*Cygnus olor*), rybárik obyčajný (*Alcedo atthis*) - chránený, penica jarabá (*Sylvia nisoria*), roháč obyčajný (*Lucanus cervus*), lopatka dúhová (*Rhodeus sericeus amarus*), čík európsky (*Misgurnus fossilis*), hrebenačka vysoká

(*Gymnocephalus baloni*), hrúz bieloplutvý (*Gobio albipinnatus*), pĺž severný (*Cobitis taenia*), boleň dravý (*Aspius aspius*), plotica lesklá (*Rutilus pigus*), šľuka severná (*Esox lucius*), všetky tri druhy našich jalcov (*Leuciscus sp.*), ostriež riečny (*Perca fluviatilis*), karas obyčajný (*Carassius carassius*), plotica obyčajná (*Rutilus rutilus*), mieň obyčajný (*Lota lota*), skokan rapotavý (*Rana ridibunda*), skokan zelený (*Rana esculenta*) a mnohé ďalšie. Bol tu zaznamenaný výskyt asi 80 druhov vtáctva, z toho 70 tu priamo hniezdi. Výskumom sa zdokumentovalo 102 druhov chrobákov, z ktorých druh rodu *Dorytomus* bol opísaný ako nový, na svete doposiaľ neznámy druh.

Výskum vodných živočíchov Klatovského ramena nie je ešte ukončený.

Vodný mlyn na Klátovskom ramene

Na Klátovskom ramene neďaleko obce Dunajský Klátov sa nachádza unikátny vodný mlyn, ktorý je kultúrnou technickou pamiatkou. Má viacero špecifických vlastností. Na rozdiel od ďalších vodných mlynov v okolí neleží na hlavnom toku Malého Dunaja. Budova má základy z kameňa a betónu, na nich stojí murovaná mlynica so stenami z pálenej tehly, pántovým krovom a sedlovou strechou. Mlynské koleso a hnacia časť sú umiestnené v drevenej prístavbe. Samotný mlyn je vodný pobrežný spodový s doskovým kolesom.

Palečné koleso je kovové s osadenými drevenými zubami, ktoré boli pôvodne umiestnené pod pultovou strieškou. Mal výkon 10q múky a 20q krúp.

Mlyn postavil v roku 1920 Ján Csefalvay a v prevádzke bol do roku 1942. Počas II. svetovej vojny bol poškodený. Potom sa používal už len do roku 1950, kedy sa stal jeho posledným majiteľom Michal Csefalvay. V roku 1987 bol zrekonštruovaný a jeho súčasným prevádzkovateľom je dunajskostredské Žitnoostrovské múzeum. Je možné si tu prezrieť stálu výstavu o vodných mlynoch.

Splav Klátovského ramena

Splav Klátovského ramena patrí medzi jedinečné turistické zážitky. Na Slovensku sa pravdepodobne nenachádza (snáď okrem riečky Styx v jaskyni Domica) rieka s priezračnejšou vodou. Tá v Klátovskom ramene je však plná života. Na rameno bol donedávna vstup s akýmkoľvek plavidlom zakázaný. V poslednej dobe na splav nemotorovým plavidlom (napríklad člnom Pálava) stačí povolenie obecného úradu v Dunajskom Klátove, ktoré sa vydáva na jeden splav. Úsek Dunajský Klátov – Topoľníky kúpalisko

Odporúčaným miestom na začatie splavu je obec Dunajský Klátov, kde je niekoľko desiatok metrov pred mostom spájajúcim obce Jahodná a Dunajský Klátov na pravom brehu ideálne miesto na nalodenie. Po podplávaní mosta rieka dostáva svoju typickú podobu, pripomínajúcu džungľu plnú najrôznejších zvukov. Po preplavení cca 1 km prichádzame k hati, zastavujúcej vodu pre vodný mlyn. Hať je nesplavná, je potrebné prenesenie lode, odporúča sa pravá strana. Nalodiť sa treba vedľa mlynského kolesa. Plavba sa mierne zrýchli, ale aj tak tok nedosiahne rýchlosť toku napríklad susedného Malého Dunaja. Asi 2-3 km od mlyna sa nachádza po pravej strane cesta k ramenu, jedna z mála, ktorou sa dá bezpečne priblížiť k rieke alebo vystúpiť z lode na breh. Tu je aj možnosť bivaku. Po pár sto metroch sa potom nachádza most a cesta do obce Ohrady. Po cca 2,5 km nás rieka donesie pod ďalší most, ktorý spája obce Horné Mýto a Ohrady. Je na ňom v neuveriteľnej výške vyznačená čiara, pokiaľ siahala voda počas záplav na jar roku 2004. Za mostom sa tok trochu rozšíri, no hĺbka vody na niektorých miestach klesá na pár centimetrov. Problém môžu spôsobovať, hlavne pri nízkej hladine, aj početné spadnuté stromy. Po zhruba 3,5 km od mosta prichádzame pod most v obci

Trhová Hradská, kde sa dá na pravom brehu zakotviť a občerstviť sa pohostinstve len pár metrov od rieky. Od obce Trhová Hradská už plavbu na dlhý čas neruší žiadna civilizácia a milovníci prírody sa

môžu kochať pohľadom na prírodu pod aj nad hladinou rieky. Z pravej strany sa po cca 3,5 km od posledného mosta pripája kanál Gabčíkovo – Topoľníky, ktorý si však menej pozorný turista ani nemusí všimnúť. Civilizácia sa objaví až s mostom spájajúcim obce Topoľníky s Trsticami. Za ním sa po asi pol kilometri po pravej strane nachádza výborné prístavisko v tesnej blízkosti termálneho kúpaliska v Topoľníkoch. Okrem možnosti okúpania sa v horúcej minerálke – "vajcovke" je tu možnosť stanovania či ubytovania v chatkách miestneho kempu. Otvorené je od začiatku mája do konca septembra. Celý splav úseku Dunajský Klátov – Topoľníky kúpalisko je pekný celodenný výlet.

Zdroj: www.wikipedia.sk, www.dunajinfo.sk

RNDr. Lucia Budinská – Rendy

Kamarát T.S. Funés:

Pripravil pre pozvaných hostí v sobotu 12.9.2009. spomienkový večer na kamarátov, trampov a chatárov zo Slniečného údolia. Nostalgická spomienka sa niesla v duchu spomienok nielen už spomínaných kamarátov ale i v spomienkach starých trampských piesní. Spomienkový oheň zapálila Bobová dcéra z. T.O. Túlaví vlci. Kamarát

T.S. Funés držal stráž nad spomienkovým ohňom počas zahriatia piesní venovaných zosnulým kamarátom na večnom vandri. Potom voľná zábava pokračovala až do skorých ranných hodín skutočne ako kedysi trávené sobotné večery pri táborovom ohni vtedy pri chate "Baník" ale to už bolo veľmi dávno! Kamarát Funés poďakoval všetkým zúčastneným za pomoc pri organizovaní tohoto stretnutia a sám povedal pokiaľ mu budú nielen sily stačiť veľmi rád by toto stretnutie zorganizovali o rok.

RTZ - Pezinok

Potulky Kysuckými Beskydami, Javorníkmi.

Vyrazili sme na večer 2.10.2009, Gula, Kaki a Lewis hore Považím cesta bola pomerne plynulá až na úsek Považskou Bystricou. Nedá mi nespomenúť nádherný pútavý pohľad pri západe slnka na Vršatecké bralo v tomto úseku a hneď sa zrodil nápad na prechod týmto masívom, ale dnes je iný cieľ cesty, sú to Slovenské Beskydy - Kysucké Beskydy či Javorníky.

Považskou Bystricou sme prešli takmer za hodinu, samozrejme jasné nám už bolo, že na miesto dohovoreného stretnutia na Kasárnach načas nedorazíme. Zostavalo nám prejsť ešte 45. km, cez Bytču, Makov, Makov - Kopanice až do stredu Kasární. Styčný bod bol horský hotel Fran. Spojka nás už nečakala ale súčasne s nami dorazil kamarát Pikaso so synom, ktorí nás odprevadili na miesto. Po malom občerstvení to sme ešte nevedeli akou menou budeme platiť ale ako sa hovorí na konci sveta platia všetky meny. Zaplatili sme a vyrazilo sa proti noci. Cesta viedla zo štyri kilometre po vrstevnici asi v 1000m n/m, odrazili sme sa dolu holinou (niekdajší pasienok dobytky) smerom k pásu lesa, náhle doprava dolu ku štátnej hranici s Českou republikou za hraničným kameňom zase doľava strminou a smrekovým lesom prudko dolu. Na okraji čistinky bolo vidieť prenikať blikajúce svetielko z chalúčky ako z rozprávky. Vtedy Pikaso zahlásil, že sme na mieste. Na nevelkej čistinke lúčke sa črtala silueta nízkej drevenice a oknom presvitalo blikajúce svetlo horiacich sviečok. Dorazili sme na základňu T.O. TOSTO, kde nás očakával a privítal kamarát Čochtan so svojimi osadníkmi. Posedeli sme v teplúčkú do neskorej noci pri gitare a banju (chýbal Pančo s mandolínou, ktorý nemohol ísť na túto túlačku).

Ráno nás privítalo slniečko. Oproti zamračenému večeru teplo moc nebolo len 5 stupňov. V búde bolo ešte mŕtvo, ale nám to nedalo tak sme vyrazili všetci traja na prieskum do okolia zistiť kde vlastne sme. Kopce sú napravo i na ľavo tak sa ideme pozrieť na tú krásu zhora. Prešli sme zelenú hranicu cez kopec Rusák ako mu hovoria domáci na hrebeňovku a kam teraz? Doprava či do ľava. Rozhodli sme sa vľavo cez sedlo pod Gežovom smerom na Veľký Javorník (1071m n/m), na ktorom stojí Slovenský dvojkríž a kamene starej hranice asi ešte z čias protektorátu. Skutočná kóta leží o kúsok vyššie (+2m) a asi 1km severovýchodným smerom po hrebeni.

Zamlžené ráno nám neumožňovalo čistý výhľad na pohorie. Knehyni ani Lysú horu sme nevideli. Zapísali sme sa do pamätnej knihy a pokračovali sme ďalej hrebeňovkou ku zjazdovkám, kde boli vystavané kamenné stĺpy, Blížilo sa k jedenástej hodine to by mali práve doraziť Lád' o z Bojkovic (T.O. Večerníček) s partiou. Dorazili krátko pred poludním. Posilnili sme sa obedom doplnili tekutiny a spoločne sme vyrazili po nočnej trase na Tosto, kde v pracovnom zápale robili drevo na zimu, trochu síl sme pridali aj my. Po skončení sa ukázalo slnečné popoludnie tak sa vyrazilo na prechádzku hrebeňom Javorníkov tento ráz vpravo na Gežov po hrebeni a červenej TZ na Strateneck ku pomníkom venovaným oslobodeniu Veľkých Karlovic. Domáci ho volajú tiež tri kríže. Počasie nám prialo. Pekný výhľad z rozhľadni bol na všetky strany do Papradna, Štiavnika

bolo vidieť i nádherné pohorie Moravských Beskýd navečer sme videli už aj Kňahyňu, Lysu horu, Smrk . Návrat sa realizoval spätne po trase do Gežovského sedla a skratkou cez hranicu na osadu Tosto. Večer sme strávili pri blikajúcom svetle sviečok a veselom rozprávaní neskoro do noci či do skorého rána ? Nedel'né ráno bolo trochu teplejšie ako v sobotu zobudilo nás pekné slniečko, ktoré bolo už poriadne vysoko. Pojedli sme čo nám zostalo, poďakovali sme za pohostinnosť, pobalili sme sa, zalomili palec a za hlasného „Ahoj“ sme sa rozlúčili s kamarátmi z T.O Tosto. Spolu s kamarátmi z Bojkovic sme vyrazili na cestu domov. Na Kasárnach sa naše cesty rozišli.

Cestou sme sa zastavili pozrieť kamaráta Knotka vo Veľkom Rovnom, ktorý opustil dolnú zem a vrátil sa do svojho rodiska. Naša návšteva bola preňho riadnym prekvapením, potešili sme ho trochu pezinského moku chvíľku sme posedeli zvlhnutými očami zalomil s nami palec a vyrazili sme na dolnú zem dolu Považím. Pohľadom sme sledovali pohorie Karpát po pravej strane zase to Vršatecké bralo, a zase nutkanie, mali by sme sa tam pozrieť. Cesta ubiehala pomerne rýchlo už je vidieť Čachtický hrad, v diaľke sa črtajú Záruby už je vidieť i Veľkú homoľu nad Modrou, Cajlanskú homoľu nad Pezinkom a už sme doma.

Skutočne neopísateľný zážitok z nádhornej jesennej prechádzky Javorníkmi si treba osobne vychutnať.

Gula.

Tohoročný blatošlap nás zámerne zaviedol do oblasti Slniečného údolia.

Regionálne tramské združenie - Pezinok a studničky.

Jedným z cieľov Regionálneho tramského združenia – Pezinok (RTZ – Pezinok) je ochrana a tvorba životného prostredia, organizovanie brigád spojených s čistením prírody. Sem patrí aj obnova a čistenie studničiek.

Prvú brigádu združenie organizovalo v roku 2005. Opravovala sa studnička na trase lesného náučného chodníka v Čertovom. Pôvodná a rozpadnutá a zničená studnička bola rozobraná a znova vybudovaná. Nadviazalo sa tak na činnosť Spojených osád pezinských zo 70-tych rokov, kedy trampí chodievali na prvého mája čistiť studničky. Tento rok sme požiadali mesto Pezinok o grant na obnovu

studničiek v mestských lesoch a získali sme na projekt „Studničky 2009“ sumu 497,90 € RTZ-Pezinok prispelo sumou 166 € Do projektu boli zaradené

studničky na Kalvátii, Juniperus, Frankovka, Grajd. Juniperus a Frankovka sú v Slniečnom údolí, Grajd pri ceste v Limbašskej doline, ktorá vedie do Slniečného údolia. Na obnovu studničiek bolo zorganizovaných viacero brigád, ktorých sa zúčastnili nielen členovia RTZ – Pezinok, T.O. Túlavý Blesk, trampí a T.S.

Studničky sú opravené a tak v rámci piateho ročníka Blatošlapu sme Vám ich predstavili. Trasa Blatošlapu viedla z pezinskej Baby do Slniečného údolia ku studničkám. Kde na každú studničku bola osadená pamätná ceduľka s názvom studničky. Účastníci potom pokračovali po trase až na Blatinu, kde po odhalení pietneho miesta pre kamarátov, ktorí nie sú už medzi nami spomienkou na nich bol pochod „Blatošlap“ ukončený.

Okrem studničiek na tejto trase sme obnovili i studničku pri pezinskej Kalvárii.

Regionálne tramské združenie – Pezinok ďakuje mestu Pezinok, že prispelo k zrealizovaniu tohto projektu „Studničky 2009“ a tiež všetkým účastníkom brigád na obnovu studničiek.

RTZ-Pezinok

Okrem tohto zámeru, ktorým boli hlavne studničky nedá mi aby som nespomenul čo to o malebnom údolí slnka ako sa v minulosti tomuto údoliu hovorilo.

[Slniečné údolie.](#)

Málo kto z nás vie čo to o histórii Slniečného údolia cez ktoré každoročne poriadame marcový pochod ako rozlúčku so zimou a s privítaním jari.

Už od čias tatárskych vpádov sa dá podľa historikov hovoriť o osídlení tejto oblasti. Zo začiatku sa jedná prevažne o ľud zaoberajúci sa poľnohospodárstvom svedčia o tom i historické nálezy rôzne fragmenty keramiky, kamenné sekery a pod. Ľud pred útokmi Tatárov hľadal útočisko v blízkych horách . Počiatky osídlenia oblasti Pezinka však siahajú až do obdobia starého a stredného neolitu (5000-3800pred n.l.). V 1-4 stor. n.l. dochádza k osídleniu Slovanmi vo veľkomoravskom období. Z obdobia veľkomoravskom sa zachováva aj osadný názov Bozin a to v listine kráľa Belu IV. (z roku 1256). Z neskoršieho obdobia sa zachováva v písomnom zázname Bratislavskej župy názov Alt Stadt v nemeckej podobe a tiež O Város v maďarčine, čo znamená Staré Mesto ležiace v horách. Situačný náčrt z roku 1775 tiež uvádza i názov potoka Altstadt Bachel. Zaujímavejšia je mapa pezinského chotára z roku 1767, ktorá miestne názvy Altstadt a O Város umiestňuje do kotliny Údolia slnka. Na západnej strane ju uzatvárajú Konské hlavy, severne Korenaté a východne Kolárske po ktorého hrebeni viedla cesta na Záhorie (via Pernekiensis). Tieto názvy uvádza i mapa z roku 1923 a aj vojenská topografická mapa z r. 1938, vypracovaná podľa mapy z r.1923.

Obyvateľstvo sa postupne presídľovalo do súčasnej oblasti mesta pod horou. Názov mesta Pezinok vznikol pôvodne zo slovanského osobného mena Boza a vlastníckej prípony -in (Boz-in). Názov nie je však pôvodom maďarským ani nemeckým.

V Malokarpatskej oblasti na území pezinského chotára sa zlatá ruda sa nachádzala práve v rekreačnej oblasti označenej na starých mapách s názvom Altstadt pod názvom Staré mesto Kolárskeho potoka a potoka Stará Bažina. Banské diela tu mali dĺžku až 100 metrov a ťahali sa do nm. výšky 500metrov. Určiť počiatky baníctva je takmer nemožné. Prvé písomné zmienky o pezinských zlatých baniach sú z čias kráľa Karola Róberta, ktorí listinou z 24.júna 1339, daroval pezinské zlaté bane grófom z Jura, Pezinka a magistrom za verné služby. Darovanie baní prinieslo veľa nezhôd medzi panstvom a tým vznikol aj boj o majetky Konnusa . Z tohto obdobia sa nezachovalo veľa dokladov o baníctve a bankských právach. Až v r. 1365 kráľ Ľudovít Veľký potvrdil grófom z Pezinka právo na majetok a ťažbu zlata. Banský poriadok Maxmiliána II. z roku 1573 Pezinok medzi bankskými mestami nespomína zrejme po vymretí vlastníckych rodov a neistými majetkoprávnymi pomermi v tomto období. K obnove baníctva došlo až v 2.polovisi 18 stor. kedy sa začal o baníctvo zaujímať bankský

podnikateľ Jozef Entzler a dostal v r. 1774 oprávnenia na dolovanie drahých kovov v časti Altsadt – Stare mesto a malo názov Spojené ťažiarstvo staromestskej: sv. Marianna, Terézia, Trojkráľová, Jozef, Barbora, Kristína. Banské pole malo rozlohu cca 770 m²

Baníctvo ani v tomto období výnimočne neprosperovalo zo záznamov je známe, že v roku 1826 sa vyťažilo 15kg a 233g zlata. V rokoch 1830 až 1848 zaznamenalo baníctvo rapídny úpadok. Hľadali sa nové náleziska ale bezvýsledne. Barón Penkler sa preorientoval na ťažbu antimónu a kýzov ale aj táto bola vysoko stratová.

V roku 1860 sa zamenilo v štátnej mincovní iba 330 gr. surového zlata a v roku 1861 banské pole odkúpilo mesto Pezinok a dodnes je súčasťou mestských lesov. Banský súd v banskej Bystrici 25. júna 1862 vymazal pezinské ťažiarstvo Marianna, Terézia, Jozef štôlne pezinských baní z knihy ťažiarov a v tom istom roku rovnaký osud stihol aj polia Novú Teréziu aj povrchovú baňu Jozef čo znamenalo koniec ťažby na Starom Meste, kde sa dolovalo od 14. storočia.

V rokoch 1952 až 1958 sa venovali banský odborníci prieskumu baníctva v Malokarpatskej oblasti a došli k záveru, že stredoveké baníctvo v tejto oblasti bolo efektívne vzhľadom na podpovrchové bane.

Úpadok ťažby a zanedbávanie investičných prác viedlo k úplnému úpadku banských diel a ich zániku.

V roku 1902 dostal kutacie oprávnenia Ľudovít Klíma, ktorý založil Banskú spoločnosť na síru a meď so sídlom v Častej.

V roku 1905 aj v chotári Cajla a Pezinok a začal ťažiť antimón pod firmou Západouhorská antimónová spoločnosť v baniach Leopold a Irma. Ťažba bola zameraná do oblasti dnešnej Hrubej doliny.

O ťažbu sa pokúšal aj Arpád Fikar, ktorý dostal roku 1917 oprávnenie na dolovanie medi v pezinských horách. Vojnové obdobie 1918 však znemožnilo jeho pokus.

Pezinok bolo mestom známym baníckou tradíciou, ktorá od feudalizmu cez obdobie kapitalizmu nezanikla o čom svedčí aj obdobie úspešne sa rozvíjajúcej socialistickej výstavby Slovenska i Pezinka.

S príchodom demokracie prestali byť pezinské bane zaujímavé a banská činnosť v deväťdesiatych rokoch minulého storočia bola zastavená. Ako sa hovorí história sa opakuje zánik a obnovenie baníctva je otázkou času.

Zdroj: „Dejiny mesta Pezinok 1982“

Spracoval: Lewis

Zo stránky poslali nám kamaráti :

Pochod Krasňanskou kúriou 2, alebo tak trochu po stopách prvých trampov

Pochod zorganizovala T.O. Pohoda po roku, opäť prvého novembra.

Stretli sme sa, podobne ako pri prvom ročníku, okolo deviatej pri kúpalisku v Krasňanoch. Spolu nás vyrazilo dvadsaťštyri plus pes. Začali sme stúpať cez Vinohrady do lesov zahalených hmlou. Sladkým spríjemnením sychravého a chladného jesenného rána bolo paberkové hrozno ukryté medzi listami viniča. Cez terasy vinohradov sme stúpali ku malebnej priehradke Vajspeter. Lackie urobila pekné fotky na pontóne priehradky a na plechovom mostíku sme okúsili na vlastných nohách prvú tohtoročnú ľadovú námrazu. Stúpame ďalej. Jesenná príroda nás za námahu obdarila pestrými farbami. Krásnou dolinkou kráčame popri potôčiku vtekajúcom do Vajspetra, prekrížujúc asfaltku, čo spája amfiteáter v Rači s Peknou cestou. Prichádzame na čistinku s besiedkou, kde konečne nie sú kopy odpadkov, ktoré tam nechávali „tiež turisti“ celé leto. Robíme si prvú prestávku, pochutnávame si na „tekutých zohrievadlách“. Po chvíli stúpania, klesáme ku modrej značke, kúsok nad Brychtovým krížom (bol to furman, ktorý v roku 1875 spadol pod kolesá svojho voza naloženého drevom). Ďalej už po značke posledné stúpanie prekrásnym lesom, cez smerovník Vypálenisko na Pánovu lúku, obľúbenú zastávku turistov. Vyťahujú sa dobroty pod zub, ploskačky a ja vyťahujem Brčkovu knižku „Údolia nestíchli - Dejiny trampingu na Slovensku“. Aby sme nepoznali len prírodné krásy Malých Karpát, ale aj ich tramskú históriu, čítam kamarátom z knižky zaujímavosti a zároveň ukazujem, kde na tejto lúke stáli chaty predvojnových tramských osád, ktoré im slúžili do konca štyridsiatych rokov. Hlavným cieľom vandrov prvých trampov bolo ale údolie „Bieleho potoka“ - Beizdrice, dnes Vydrice. Po prestávke doňho klesáme, ideme kúsok popri ľavom brehu a pri odbočke na chodník „Jelenia cesta“ alebo ako ho volali prví trampí „Jelení stezka (JS)“ opäť čítam z knižky... „Na začiatku tridsiatych rokov viedla zjazdová cesta po prvý a druhý kameňolom, za ním končila a potok ďalej sledovala málo používaná lesná cesta, úplne zarastená a prakticky neschodná. Schodnou komunikáciou bola len tzv. „Jelení stezka“, chodníček vkopaný do úbočia ľavého Vydrického brehu priemerne desať až dvadsať metrov nad úrovňou údolia. Mal slúžiť hlavne pohodlným vychádzkam Bratislavčanov, ktorí ale využívali len jeho dolnú časť okolo jazier po prvý kameňolom. Ďalej už bolo možné stretnúť málokoho, takže trampí sa tu cítili ako doma...“ (tak to zostalo našťastie aj doteraz, pretože na celej trase sme nikoho nestretli). Pokračujeme teda pomyselne po stopách prvých tramských priekopníkov, jedným z najkrajších chodníčkov lesoparku. Krásny pohľad zhora

na pokojne meandrujúcu Vydricu. Stromy, ešte stále plné listov, hýria farbami, preskakujeme malé prítokové potôčky, preliezame polozhnuté mostíky.

Pri smerovníku „U Slivu“ - stret s modrou značkou (vedúcou na Stánisko a Savanskú lúku ktorá má tiež bohatú tramskú minulosť) - preskakujeme cez Vydricu a prichádzame na asfaltku (na ňu sa zmenila tá, vyššie spomínaná, zarastená lesná cesta) vedúcu od Červeného mosta na Biely kríž. Z nej zasa vchádzame na JS, príroda je nádherná, tichý les, stromy sú miestami zafarbené do oranžova. Chodníček nás privedie až do tretieho kameňolomu, kde skladáme batohy, zbehneme ku Vydrici a po jej prebrodení prichádzame na historické miesto - flek prvej tramskej osady na Slovensku. Opäť siahnem po Brčkovej knižke... „Prvá partia, ktorá sa už nazývala tramskou osadou, bola Waikiki, založená v roku 1928. Pri jej zrode boli Hasan a Zrzavý Johny, ktorí boli členmi tramských osád v Prahe, už pred príchodom na Slovensko. Waikiki bola osadou vodáckou a v zime bol hlavným stanom osady zrub na tomto mieste v údolí Vydrice...“(v lete chodila na Dunaj približne na miesta kde sa konal SLČ. potlach). Toto miesto nám s Pedrom pred pár rokmi ukázal sám Brčko, pamätník a archivár tramskej histórie. Miesto sa dá spoznať ešte aj dnes podľa dvoch starých bukov. Z väčšieho z nich je len majestátne torzo, spod koreňov ktorého ale vyrastá mladý stromček - žeby nejaká symbolika?

Vraciame sa po veci a asi po dvoch kilometroch vychádzame na asfaltku, ktorá nás dovedie ku sanatóriu, kde je otočka MHD. Poslednýkrát čítam z knižky, ako kedysi vyzeral trampov víkend. Bol hlavne podstatne kratší, robievalo sa v sobotu do trinástej a do hôr sa vyrážalo až v poobedných hodinách. Osada dosiahla svoje táborisko až v sobotu večer. Všetci sa najviac tešili na večerné sedenie, rozprávanie a hranie pri ohni - to sa našťastie ani po vyše osemdesiatich rokoch na mnohých osadách nezmenilo.

Autobusom sa presúvame do Rotundy, krčmičky, kde začína hudobná časť dnešného výšľapu. Ringo priviezol basu a Kaliho bicie, Pedro si gitaru niesol celú cestu a tak Pekaringo spolu s harmonikárom Ježkom, mandolinkárom Jerrym, Kolesárom a Ludvom, ktorý prifrčal na bicykli rozbehli kolotoč pesničiek - ako to už s Pekaringom býva - hlavne ryvoloviek.

Postupne poprichádzalo plno kamarátov, ktorí zo zdravotných, či iných dôvodov nemohli ísť s nami, tak si prišli aspoň zaspievať.

Večer pred ôsmou sme sa rozišli plní zážitkov v ústrety novému týždňu.

Bábovka T.O. Pohoda